

איך צייצי מעוז?

קובלת שו"י שיק שני, להפקיר את חוף הים כל יום ללא מצילים.

אין ביטחון

אומרת ליאת אורן, אמם של ערו בו השנתיים ויוחאי בו השלוש. היא נחרדה למצוא את סוכת המצילים ריקה, פן תודק לטיעו מהם.

אלוהים יציל!

מסביר יוסף קורץ, בשבילו לא קיימים מצילים, אלא אך ורק השגחה אלוהית. הוא בא לים כל יום.

נקטו עיצומים כדי להפעיל לחץ על העיריה. "עוגמת הנפש הנגרמת לציבור אינה מצדיקה קניית שקט", אומר הדובר רימון בשם ראש העיר. "אפילו ועד עובדי העיריה אינו עומד מאחורי המצילים כי מאבק".
לטידי קאופמן, העומד בראש ועד העובדים, יש גירסה שונה לחלוטין. לדעתו, צודקים המצילים כחברותיהם לתוספת כוח-אדם. "הבעיה", הוא מסביר, "נובעת

פני 14 קילומטרים. בעונה פוקדים את החוף מיליוני מתרחצים מכל חלקי הארץ, ותיירים מכל ארצות העולם. בקרוב יהיו כל אלה חשופים לסכנה, אם תצליח עיריית תל-אביב לממש את תוכניתה. חוף הצוק שמול הקאונטרי קלאב גודר השנה. רק אזרחי תל-אביב, הנושאים עימם תעודת תושב, רשאים להיכנס אליו ללא תשלום. השאר חייבים לקנות כרטיס-כניסה. בדרך זו מקווה עיריית תל-אביב להפיק רווחים

שהיה כתוב בשלט." רק חלק מהשלטים כתובים בשלוש שפות — עברית, אנגלית וערבית. רוב השלטים הם על טהרת העברית.
"תוך שנתיים", אומר רוני רימון, "נרגיל את התושבים שחוף הים אינו מחייב העסקת מצילים. כלומר, מי שבא לים אחראי על עצמו. זהו נוהג המקובל בכל העולם, או למה שלא יהיה כך גם בתל-אביב?"
לתל-אביב—יפו יש חופים המשתרע על

כבר חודש ימים נמשך המצב הזה בחוף. הקהל ממשיך לנהור לחוף, קורא את שלטי האזהרה וטובל בים, אפילו ששחייה בים ללא מציל נחשבת עבירה פלילית חמורה. הדגל השחור והחוק, שכוונתם להתריע, אינם מרתיעים איש.
בחודש השביתה אירע כבר אסון: תייר טבע בשעות אחר-הצהריים. האסון לא זכה לתשומת-לב מיוחדת. אמר דובר העיריה: "הוא ממילא לא היה יכול לקרוא מה

לפני חודש הופקר חוף תל-אביב ללא מצילים מ'2 בצהריים

ובשבתות - עד היום טבע תייר אחד והעירייה אומרת: דמגוגיה

מכך שהורגלנו למאבקים על שכר, ועל-כך אף אחד בעיריה לא מתייחס ברצינות למאבק למען תוספת כוח-אדם. זו הסיבה להתעלמות העיריה מהמאבק של המצילים. אך אם יקרה אסון בחוף, תוטל האחריות על העיריה, שהרי החוף הוא באחריותה כל השנה. גם כאשר נמצא בחוף מציל, אחריות העיריה לכל תקרית בחוף. על אחת כמה וכמה כשהחוף מופקר בצורה מודעת."

הדובר אינו מעוניין להתייחס לשאלת האחריות. "זוהי רק דמגוגיה", הוא מסביר, "ואם יטבע מישהו זה יהיה מצער מאוד". עיצומי המצילים נמשכים כבר חודש, אך בעיריית תל-אביב לא מתכוונים כלל לכנס את ועד המצילים לביורור תביעות תיהם. בעיריה אומרים: "אין לנו על מה לדון עימם." ועד המצילים אומר: "להט שונא אותנו."

בעיריה מחפשים עתה מצילים-שכירים, שיעבדו כל יום משעה 2.00 בצהריים עד 7.00 בערב, וכן בשבתות ובחגים. כך חושבים להתגבר על המצילים הנוקטים עיצומים. "תשלום למצילים-שכירים יחסך לקופת העיריה 50% מהסכום שהיינו משלמים למצילים הקבועים של העיריה", אומר גיזבר העיריה יעקב דרר.
אך העיריה לא מוצאת מצילים שכירים. המצילים הקבועים, הנוקטים עיצומים, מפסידים עשרות אלפי לירות מדי חודש, ובעיריה מקווים שהם יישברו לבסוף.

לטענת דובר העיריה, החוק עומד לצידה והיא רשאית לסגור חופים כאוות נפשה, כפי שקבע השופט צבי ברנזון. המצילים אומרים: "אם נסכים לעבור על שטח חוף גדול, עם פחות מדי כוח-אדם, ניתן בכך יד לאסונות".

שתי נשים מבוגרות, בתחנת מגדודי אדום הסמוכה לחוף, אומרות: "אנחנו חוששות להיות כאן ללא מצילים."

מהפעלת החוף. "אם תצליח התוכנית הזו, נסגור עוד חופים, ושאר החופים יבוטלו", אומר רימון. בינתיים הותקנה גדר בכניסה, אך אין מי שיגבה תשלום, בשל עיצומי המצילים. חוף הצוק הוא היפה והמטופל ביותר מבין חופי העיר.
את חוף הילטון-צפון, לעומת זאת, פקד גורל אחר. הוא פשוט נסגר, הוועבר לידים פרטיות — בעלי המלון. הם מקווים למשוך קהל באמצעות שירותים טובים בחוף — תמורת תשלום, כמובן.

הכל בידי אלוהים והעיריה

השחקנית שושיק שני מוזעזעת מן הנעשה בחוף. היא נולדה מול החוף של תל-אביב, והרחצה בים הוא הרגל שהפך כבר לטבע. המצילים של חוף גורדון הם שלימדו אותה לשחות. עד היום, כש-שלחה את בנותיה לים, ידעה שהמצילים נמצאים על מישמרתם, והיא סמכה עליהם. "אני לא מבינה איך ראש העיריה מוכן להפקיר את החוף ללא השגחה", היא קובלת בדאגה.

שושיק ובנותיה ממשכות לנצל כל רגע של פנאי כדי לרדת מביתם ולשחות בים. והשעה הנוחה להן ביותר היא אחר-הצהריים.
יוסף קורץ בן ה-72, הוא מאלה הפוקדים את החוף יום-יום. הוא רץ מדי יום לאורך החוף, ולאחר מכן שוחה בים. כשהוא מביט בתלמידים הגודשים את החוף בשעות הצהריים מקננת בו דאגה. הדגל השחור שמעל תחנת-המצילים הריקה אינו מרתיע אותם מלהיכנס אל בין הגלים. כאדם דתי הוא אומר: "הכל בידי האלוקים!" אולם לא על הקדוש-ברוך-הוא תוטל האחריות במקרה של אסון-ים. בעיריית תל-אביב גורסים: המצילים

אבא משגיח

הוא עידן, שבא לחוף עם שני ילדיו, נורית ועמית. בשעה 5.00 אחר-הצהריים. זוהי השעה הנעימה ביותר לשחיה בים, מסביר עידן, שמחגיח היטב על שני ילדיו הרצים לכיוון הגלים.